

જુલાઈ-૨૦૨૨
અંક - ૪૮

અર્પણોદય

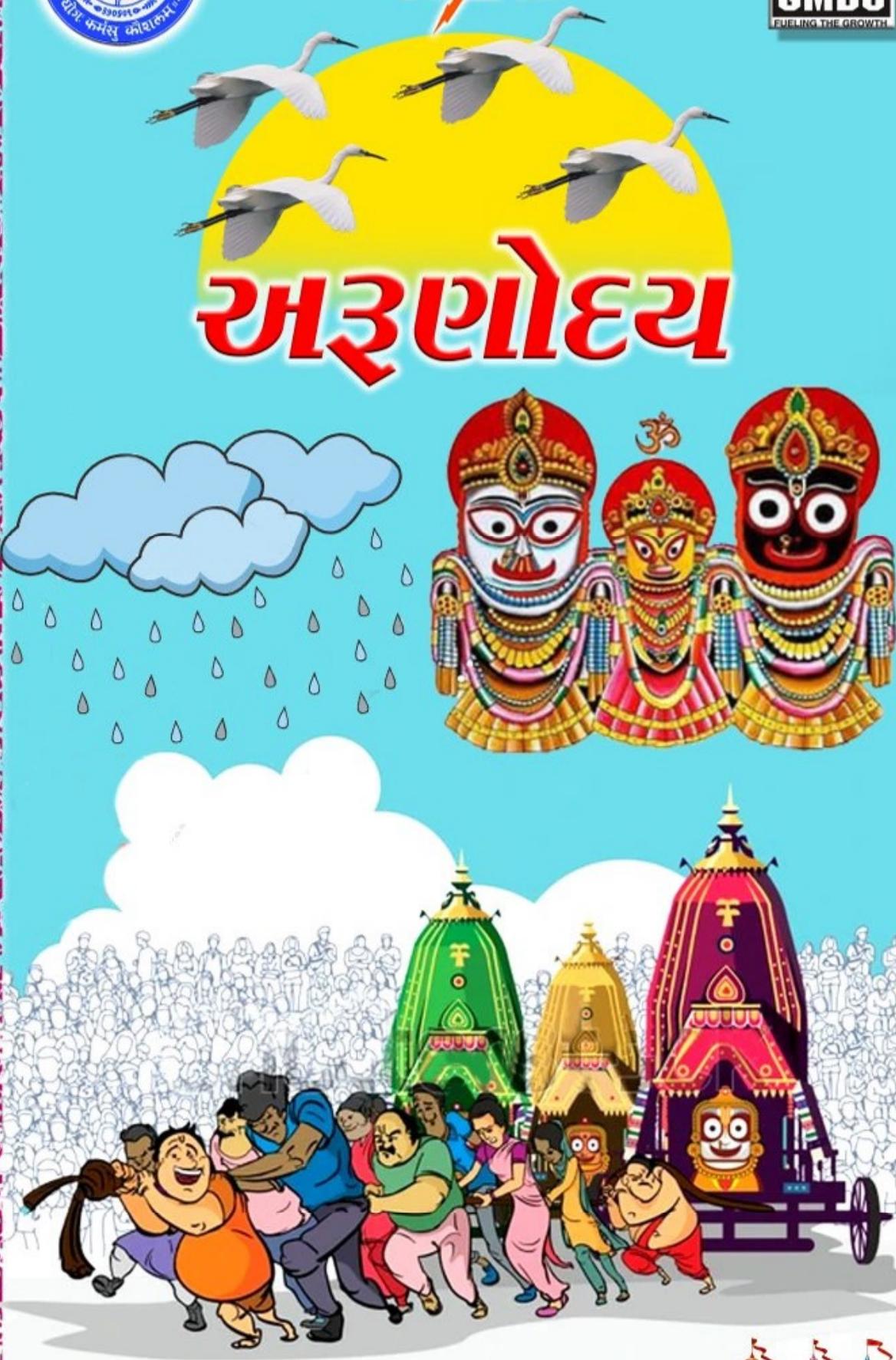
સંપાદકીય બોર્ડ

- શ્રી એચ.જી. દવે
- શ્રી એસ.જે. મહેતા
- શ્રી એમ.એમ.૬૫૫૨
- શ્રી પી.ટી.પઢેરીયા

અનુકૂળિકા

- * અધારી બીજ
- * મથામણ...!
- * આજની ઈજજ્જત કરો તો આવતીકાલ તમારી હશે
- * મારી કામગીરીનું ઓડિટ મારી જાતે
- * કેવળ એક પૃથ્વી
- * સાચો આત્મ સંતોષ
- * શાળાની પ્રવૃત્તિઓ

તंત्री સ્થાનેથી

સર્વે જુઅમડીસી , જુઅસઈસીએલ કર્મચારી ભાઈઓ-બહેનો , શિક્ષકભિન્નો તથા ધિદાર્થીઓ સૌને સાદર વંદન “અરુણોદય” જુલાઈ- ૨૦૨૨ , અંક-૪૮ ને આપ સર્વની સમસ રજુ કરતાં ખૂબ ખૂબ હર્ષની લાગણી અનુભવું છું.

તંત્રી સ્થાનેથી સર્વેને હું આ અરુણોદય અંકમાં આપ દ્રારા કોઈપણ લેખ આપવામાં આવશે તો તે ટ્વીકાર્ય રહેશે. જેથી આજના આ ઓનલાઇન જમાનામાં સુંદર લેખો વાંચવા માટે અને લખવા માટે કર્મચારીઓ તથા તેમના આત્મિતો પ્રેરિત થશે અને વધુમાં વધુ લેખો આપણે આ અંકમાં સમાવી શકીશું.

તંત્રી

આખાઢી બીજ

Chanchu Rekhaben J.
Secondary teacher Eng.med.

કોટે મોર ટહુક્યા, વાદળે ચમકી વીજળી
મારા રૂદાને રાણો સાંભરે
આવી અખાઢી બીજ

લોકસાહિત્યકારોએ પોતાની રચાનોમાં અખાઢ મહિનાને ખૂબ ખૂબ બિરદાવ્યો છે એવો અખાઢ માસ ઓળઘોળ બની અવનિ પર અનરાધાર વરસે છે. માનવ જીવનને આનંદિત કરે છે. સાથો સાથ અખાઢીબીજ ના દિવસે નીકળતી રથયાત્રા ધર્મજીવનને પણ બળવત્તર બનાવે છે. અખાઢીબીજના દિવસે રથયાત્રાનું ખૂબજ મહત્વ છે. સૌથી મોટી રથયાત્રા જગન્નાથપૂરીમાં નીકળે છે. અમદાવાદમાં પણ વિશાળ રથયાત્રા દ્વારા જગતનો નાથ ભક્તોના આંગણે જઈ દર્શન આપે છે. રથયાત્રાતો ધાણી જગ્યાએ નીકળે છે પણ અમદાવાદ અને જગન્નાથપૂરીની રથયાત્રાનો કંઈક વિશેષ મહિમા છે.

કણયુગમાં ભારતમાં પાવન તીર્થધામ તરીકે ઓળખાતા ધામોમાં જગન્નાથપૂરી પણ એક છે. નવ દિવસ સુધી ચાલતી જગન્નાથપૂરીની રથયાત્રામાં દર વર્ષે ત્રણ વિશાળ રથોમાં ભગવાન જગન્નાથજી , દાઉ બલરામજી અને નાની બહેન સુભદ્રાજી રથમાં બિરાજે છે અને નગર યાત્રાએ નીકળે છે . દેવરાજ ઈન્દ્રાએ જગન્નાથજીના રથને આપેલું નામ ‘નંદીધોષ’ , દાઉનાં રથનું નામ ‘તાલ ધ્વજ’ અને સુભદ્રાજીના રથનું નામ ‘પદ્મ ધ્વજ’ છે.

આ ઉત્સવ માટે વિવિધ કથાઓ પ્રચલિત છે. જેમાંની એક આ પ્રમાણે છે. કંસના આમંત્રણથી કૃષ્ણ અને બલરામ રથમાં બેસીને અકૂરજી સાથે મથુરા પધાર્યા હતા તેથી તે દિવસે ભગવાન કૃષ્ણનું જગત કલ્યાણ અર્થેના કાર્યની શરૂઆત હતી તે પ્રસંગને યાદ કરતાં રથયાત્રાનો ઉત્સવ ઉજવવામાં આવે છે.

જગન્નાથપૂરીની કથા અનુશાર ત્યાંના રાજને એક વિશાળ લાકડું તેના ગામની નદી માંથી મળેલું તે રાજ વિચારવા લાગ્યો કે આ વિશાળ લાકડાનું શું કરવું ? તે રાત્રીએ ભગવાન કૃષ્ણએ સ્વપ્નમાં આવીને કહ્યું કે આ લાકડા માંથી મારી મૂર્તી બનાવનાર એક શિલ્પકાર સામે ચાલીને તારી પાસે આવશે તેને તુ આ લાકડું સોંપી દેણે. બીજે દિવસે સ્વપ્ન અનુસાર એક શિલ્પકારે આવીને રાજ પાસે એ લાકડાની માંગણી કરી , કહ્યું કે

મહારાજ હું 21 દિવસ એકાંતમાં રહી આ લાકડામાંથી મૂર્તિ બનાવીશા પણ જ્યાં સુધી આ લાકડામાંથી મૂર્તિ ના બનાવી લઉ ત્યાં સુધી મને એકાંત માંથી બહાર આવવા ન કહેવું. રાજાએ વાતને માન્ય રાખી. પણ 16 માં દિવસે જ રાજાએ કુતુહલતાવથી તે શિલ્પકારનો દરવાજો ખોલી નાખ્યો ત્યારે ત્યાં ઘડ અને મસ્તક સહિત હાથપગ વગરની શ્રી બલરામ , શ્રી કૃષ્ણ અને શુભદ્રાજુની મૂર્તિ જોઈ અને શિલ્પકાર અદ્દથ્ય થઈ ગયો . એટલા માટે રથમાં મૂકવામાં આવતી બલરામજીની , શ્રી કૃષ્ણની અને શુભદ્રાજુની મૂર્તિ માત્ર મસ્તક અને ઘડ વાળી હાથપગ વગરની હોય છે. રાજાએ ઘીરજ ન રાખી એ માટે એને ખૂબ પસ્તાવો થયો તે રહવા લાગ્યો ત્યારે ભગવાન કૃષ્ણ એ કહું તું અમારી આ જ સ્વરૂપમાં પૂજા કર. રાજાએ પ્રભુની એ વાત માન્ય રાખી અને ઓણે રથયાત્રા કાઢી. પોતાના પ્રભુને પધરાવ્યા પછી ભક્તિ આનંદને વશ થઈ અશ્વ જોડવાને બદલે પોતે જ રથ ખેંચવા લાગ્યો. ત્યારથી તે આજસુધી નાતજાતના ભેદભાવ વગર દરેક ભક્ત સ્વહસ્તે ભગવાન જગન્નાથજીના રથને ખેંચે છે. કહેવાય છે કે જે ભક્ત ભગવાનના રથનું દોરદું ખેંચે છે ભગવાન જગન્નાથજી તેના જીવન રથનું દોરદું ખેંચે છે.

શાંતિ વધે હેત વધે ,
વધે દ્યાભાવ ,
વધે મોણીજો સહયોગ ,
હીજ અસાંજ શુભેચ્છા .
આય ભાય ભેણે કે ,
કર્ચઠી નયે વરે જી ,
લખ લખ વધાઈયું ,
આવઈ પાંજી ,
કર્ચઠી અષાઢી બીજ.

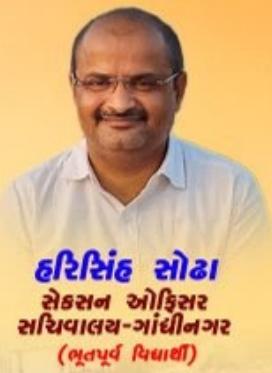

કર્ચઠી પ્રદેશના પ્રજાવત્સલ અને સૌદર્ય ઉપાસક રાજવી લાખાકુલાણીએ અષાઢી બીજથી કર્ચઠી નવા વર્ષની શુભ શરૂઆત કરેલી . ત્યારથી કર્ચઠી માડુઓ આ દિવસને નૂતનવર્ષ તરીકે ઉજવે છે.

જેમ લાખો કૂલાણી વિચારવંત રાજવી હતો. જ્યાં સુધી મનનું સમાધાન ન થાય ત્યાં સુધી તેને શાંતિ ન થતી. એકવાર એના મનમાં વિચાર આવ્યો કે પૃથ્વીનો છેડો કર્યાં હશે. થોડાક સાહસિક બહાદુર યુવાનોને સાથે લઈને પૃથ્વીના છેડાની શોધમાં નીકળી ગયો. ચોમેર ધૂમી વળ્યો આખરે આ પ્રતિશોધમાં વીજથી ન બન્યો. જેમ લાખાને પરત આવવું પડ્યું. એ સમયે અષાઢ માસ શરૂ થયેલો. સારા વરસાદથી વનરાજી હેર હેર ખીલી ઉઠેલી. એ જોઈ તેનું મન અતિ પ્રસન્ન થઈ ગયું. કર્ચઠનું નવું વર્ષ અષાઢી બીજથી શરૂ કરવા સમગ્ર કર્ચઠમાં ફરમાન મોકલ્યું. ત્યારથી કર્ચઠમાં અષાઢી બીજને નૂતનવર્ષ તરીકે ઉજવવામાં આવે છે.

મથામરા...!

ગાંડાબાવળના
મોટા થડ-શાખા-પ્રશાખાઓના
ડબલપટ્રી ડામર રોડ પર
મકોડા ટ્રાફિકઅમ કરી મુકે છે
'એ ભાઈ તરે બાપ કા રોડ હે ક્યા ?'
ધાંધલ-ધમાલ થાય એ પહેલા સિગનલ ખુલી જાય છે ને
ટ્રકો ચાલી જાય છે સુરજભારી પુલની પેલે પાર...
ઇ-આઈ-બાર ટાયરવાળા લેલનાં
સ્ટિયરિંગ પર કસાયેલો હાથ ફેરે છે,
બીજા હાથમાં પક્કેલી 'ટેલીફોન બીડી'ના ધુમ-ગોટા
પીળા દાંત વચ્ચેની કેસરી જબાન સાથે સાયુજ્ય સાધી,
અજરખમાં અર્ધ-વીટલાયેલા માથા પરથી ચક્કર ચક્કર ફેરીને
બારીમાંથી બહાર ફેલાય છે ને
ડીજલના ધુમાડા સાથે ભણી જાય છે !
હસ મત પગલી ખાર હો જયેગા,
જલો મગર દીપક કી તરહા ને
બુરી નજરવાલે તેરા મુંહ કાલા જેવા
તત્વજ્ઞાનના સુત્રો કાળા ભમ્મર રોડ પર દિનરાત ચાલ્યા કરે છે
લાલ મોટી ઉજાગરે સુઝેલી આંખે !
પેટ માટે વેઠ કરતા મકોડા,
નિંથરેહાલ વાળ-દાઢીમાં ભરાયેલી 'કોલ-એશ' ખંખેરીને
ડાખ્યા શેઠનું ગજવું ભર્યા કરે !
ભૂખ, તરસને ગજવામાં ઘાલી
ઠાલા હુંઠા ચુસ્યા કરે લુધિયાણા, સોલન કે શિવાકાસી સુધી
પરસેવાથી લથબથ રસ્તા, ફાટેલ સ્પીકરો સાથે
ઘોધરા કઠે 'રોણા શહેરમાં...' ગાન ગણગણ્યા કરે છે ને,
ગળામાં બાંધેલ દિલડાવાળા ચાંદીના લોકેટના અડવિયામાં
લગન વખતનું કીડીનું મુખું મલક્યા કરે છે !
દર-આંગણે દહાડા ગણુતી કીડી

ગમા-આણગમાને રંગબેરંગી ધડકીમાં સીવીને વેચી નાખે
ને

કંટાળાને કાંત્યા કરે છે ચરખે

ગોળ ગોળ,

ટ્રકનું ટાયર ફ્ર્યાં કરે ધુળિયે મારગ ને

જીવતર પર પડેલી ધૂળને ખંખેરતી રહે છે હરપળ,

આદમ-ઈવના સમયથી

સારા ભવિષ્યની શોધમાં !

ગાંડા બાવળના...રોડ પર

આજની ઈજજત કરો તો આવતીકાલ તમારી હંશો

અમ. એ. ગોસ્વામી
માધ્યમિક શિક્ષક

આપણી ગુજરાતી ભાષામાં એક કહેવત છે કે, ‘લક્ષ્મી ચાંદલો કરવા આવે ત્યારે કપાળ ધોવા ના જવાય.’ અર્થात- જ્યારે તક મળે ત્યારે એનો ઉપયોગ તત્કષણ કરી લેવો જોઈએ.

તક એ આજે જ ઝડપી લેવાની ચીજ છે. એ વખતે એના સારા નરસા પાસા જેવામાં પડીએ, પરિણામોનું મુલ્યાંકન કરવામાં સમય બગાડીએ તો એ ચાલી જાય છે. તક એ ચાંદલો કરવા આવેલી લક્ષ્મી છે. એને તમારે આજે જ ઝડપી લેવાની છે. તકએ ‘આજ’ની સુંદર ઘડીનું જ નામ છે. તક એ ‘આજ’ની સારામાં સારી ક્ષણનું નામ છે.

ઘણા લોકો આજનો ઉપયોગ નથી કરતાં. પોતે વર્તમાન સમય સાચવતા નથી અને વર્તમાન સાચવીને આગળ આવેલા લોકોને એમ કહે છે કે, એ લોકો નસીબના જેરે આગળ આવ્યા છે. ખરેખર નસીબ એમણે આજની ઘડીનો ઉપયોગ કરીને ઘડવું હોય છે. એ લોકો એ પણ જો આજની ઈજજત કરી હોત તો આવતીકાલ એમની હોત. એ લોકો પણ જો આજને શણગારત તો આવતીકાલ એમને શણગારત. નસીબ ઘડવું હોય તો આજની ઘડીનો ઉપયોગ કરો. નસીબ ઘડવું હોય તો આજની ઘડીને ઓળખને એને વધાવી લો.

મારી કામગીરીનું ઓડિટ મારી જાતે

એક યુવાન એક પબ્લિક ટેલિફોન બૂધ પરથી કોઈને ફોન લગાવી રહ્યો હતો. વારંવાર પ્રયાસ કરવા છતાં ફોન લાગતો ન હતો. ટેલિફોન બૂધની બાજુમાં કેટલાક લોકો પણ પોતાનો વારો આવે એની રાહ જોઈ રહ્યા હતા. કોઈએ તો આ યુવાને કહ્યું પણ ખરું કે "ના લાગતો હોય તો પછી કરજો ને ! ખ્લીજ અમારો વારો આવવા દો " પેલા. યુવાને વિનંતી સાથે કહ્યું . " એક વાર પ્રયાસ કરી લઉં " અને એનો ફોન લાગી ગયો. એના ચહેરા પર આનંદ નો ભાવ જોઈને આસપાસ ઉભેલા લોકોને પણ ખબર પડી કે ફોન લાગી ગયો છે.

સામે વાત કરનારા કોઈ મોટા શેઠાણી હતા. આ યુવાને શેઠાણી સાથે વાત શરૂ કરી " નમસ્કાર મેડમ, મને મિસિસ શર્માએ આપના નંબર આપ્યા છે. મેં સાંભળ્યું છે કે આપના બાળકો ની સાર સંભાળ રાખનાર એક એટેન્ડન્ટ ની જરૂર છે "

"ના ભાઈ અમારે કોઈ એટેન્ડન્ટ ની જરૂર નથી" ,

"તો પછી આપના નાના બાળકોનું ધ્યાન કોણ રાખે છે? આપ તો આપના બિજનેસમાં સતત વ્યસન હોવ છો?"

"અરે ભાઈ તારે એ ચિંતા કરવાની જરૂર નથી કારણું મેં આ માટે એક યુવાનને રાખ્યો જ છે એ બહુ સરસ રીતે પોતાની ફરજ નિભાવે છે"

"પણ મેડમ મને નોકરીની ખુબજ જરૂર છે અને આપ મને અત્યારે કામ કરનારને જેટલો પગાર આપો છો એના કરતા ઓછો પગાર આપશો તો પણ ચાલશે.

"અરે ભાઈ તમે કેમ સમજતા નથી. અત્યારે જે યુવાન કામ કરે છે એ પૂરી નિષ્ઠાથી કામ કરે છે. એ મારા ઘરનો નોકર નહીં મારા પરિવારનો સભ્ય છે અને મને એના ઉપર પૂરો વિશ્વાસ છે. મારું આખું ઘર હું એના હવાલે કરીને કોઈપણ જાતની ચિંતા વગર બહાર જઈ શકું છું".

"પણ મેડમ હું પણ એવી રીતે જ કામ કરીશ. આપ મારા વિશે મિસિસ શર્મા ને પૂછી શકો છો"

"ભાઈ મારે કોઈને પૂછવું નથી અને મારે કોઈ નોકર ની જરૂર નથી. મહેરબાની કરીને હવે ફોન ન કરતા".

યુવાન સાથે વાત કરનાર શેઠાણીએ ફોન કાપી નાખ્યો. પેલો યુવાન ફોન મૂકીને બહાર આવ્યો. ટેલિફોન બૂધ ની બહાર આ વાત સાંભળી રહેલા લોકોને આ યુવાન પર દ્યા આવી, પેલા યુવાનનો ચહેરો તો કોઈ અપરિચિત આનંદ થી ચમકી રહ્યો હતો. બહાર ઉભેલા લોકોને આશ્રય થયું એટલે આ યુવાનને પૂછ્યા વગર ન રહી શક્યા "અરે ભાઈ તને નોકરીની ના પાડી દીધી તો પણ કેમ આનંદમાં ..

પેલા યુવાને તો હસતા હસતા કહ્યું, "આ શેઠાણીનો નોકર હું પોતે જ છું. આ તો મારી સેવાથી મારા શેઠાણી સંતુષ્ટ છે કેમ તે જાણવા માટે જ ફોન કરવા આવ્યો હતો".

આપણે બધા પણ આપણને સોંપવામાં આવેલું કામ કરીએ જ છીએ, પરંતુ ક્યારેય આપણે આપણી પોતાની સેવાનું ઓડિટ પોતાની જાતે કર્યું છે ખરું ? મારી સેવાની ગુણવત્તા કેવી છે એની ક્યારેય ચકાસણી કરી છે ખરી ? માણસે દરરોજ પોતાના આચરણ નું અવલોકન કરતા રહેવું જોઈએ.

કેવળ એંડ પૃથ્વી

કુ. ઓન.વી. સોરઠીયા
દર્શક.માદ્ય.શિક્ષક

જે રીતે આપણને જન્મ આપનારી માં વંદનીય અને પૂજનીય છે મહાન છે. તેવી જ રીતે આપણું પાલન પોષણ કરતી ધરતી ને પણ માં ની જ ઉપમા આપવામાં આવી છે. કેટ કેટલાયે આધાતો - પ્રત્યાધાતો સહન કરતી આ પૃથ્વી ખરેખર સહનશીલતાનો આદર્શ ગણે શકાય.

કેવળ પૃથ્વીજ એવો ગ્રહ છે જ્યાં તમામ જીવો સુખ , શાંતિ અને સમાધાન મેળવે છે તો વળી પૃથ્વીને કેવળ એક ગ્રહ કે ગોળો કહી તેનું મુલ્ય આંકીએ તે તદ્દન વાજબી નથી કારણ પૃથ્વી જીવનનો આધારસ્તંભ છે. વૈદિક કાળથી પૃથ્વીને આપણે માતા તરીકે પૂજ્ઞાએ છીએ. માતૃભૂમિ , જન્મભૂમિ અને અમારા રાષ્ટ્રની ભૂમિમાં અમારું પાલન પોષણ થયું છે માટે જ પૃથ્વી ને વિષણુ પત્ની કહી છે.

દેશની માટી પરનો પ્રેમ ભાવનાત્મકતા , રાષ્ટ્રીયતા નિર્માણ કરે છે. પૃથ્વી માતાનું દર્શન માનવમાં ભાવ પ્રેમ સંવર્ધન કરનારું છે. અર્થર્વવેદમાં તો કહેવાયું છે ...

માતા ભૂમિ પુત્રોહં પૃથિવ્યા : |

નમો માતા પૃથિવ્યે , નમો માતા પૃથિવ્યે ||

22મી એપ્રિલ 'પૃથ્વી દિવસ' તરીકે ઊજવાય છે. આમ તો દરેક દિવસ પૃથ્વી દિવસ છે કારણ પૃથ્વીના આપણાં ઉપર અનંત ઉપકારો છે તેની ઊજવણી ફૂકત એક દિવસ કરીને તેનું ઋણ ચૂકવી શકાય તેમ નથી . સતત આપતી રહેલી આ ધરતીમાં અગાધ , સહલદ્યતા, નિર્મણતા , પરોપકારિતાના ગુણો આપણને જોવા મળે .

ભાવિ પેઢીને સ્વસ્થ પૃથ્વી સૌંપવા માટેની શરૂઆત આપણાથી જ થાય તે અંત્યત જરૂરી છે. પૃથ્વી પરની તમામ કુદરતી સંપત્તિનો બુધ્ધિ પૂર્વક , યોગ્ય માર્ગો ઉપયોગ કરી અમૂલ્ય વારસાને બચાવવો એ માનવ માત્રની નૈતિક ફરજ છે.

પર્યાવરણને હાનિ પહોંચાડતી તમામ પ્રવૃત્તિઓ ઉપર નિયંત્રણ રાખવું એ પણ એટલું જ આવશ્યક છે. કુદરતી તત્વોની જગતાણી કરીએ એટલે આપોઆપ પૃથ્વી નું પણ જતન થશે. પૃથ્વીની ફળદૂપતા ને હાનિ પહોંચાડનાર ઈ-વેસ્ટ તેમજ પ્લાસ્ટિકની જગ્યાએ હવે બાયોડિગ્રેડેબલ પ્લાસ્ટિકના પ્રયોગો થઈ રહ્યા છે. જે સમયાંતરે પૃથ્વીની સુરક્ષા પાછળનું એક રોકાણ સાબિત થશે. પરંતુ તેના માટે માનવ સંશોધનોનો શ્રેષ્ઠ ઉપયોગ અને સંપૂર્ણ માનવ સહકાર પણ એટલોજ જરૂરી છે. કારણ પૃથ્વીને સૌથી વધુ હાનિ પહોંચાડનાર પણ માનવ જ છે. પોતાના સ્વાર્થ ખાતર માનવ પર્યાવરણને નુકશાન પહોંચાડે છે. સતત વ્યસ્ત રહેતા માનવ પાસે નિરાંતે બેસીને પૃથ્વી વિશે વિચારવાનો સમય છે ખરો ?

પૃથ્વી જાણે પોકારી રહી છે :

“તમે મને બચાવો
હું તમને બચાવીશ.”

પૃથ્વીને ફરી નંદનવન બનાવવા માટે આપણે સૌ કટિબધ્ય બનીએ અને એક ઉનિત માનવ બની ધરતી માતાના ઋણને ચૂકવવાનો નિઃસ્વાર્થ પ્રયત્ન કરીએ.

સાચો આત્મ સંતોષ

પી. બી. પણ્ણપત્રી
ઉચ્ચ. માધ્યમિક શિક્ષણ

મનુષ્યની શ્રેષ્ઠ મૂડી એટલે સંતોષ . માનવની અમર્યાદિત જરૂરિયાતો સામે તેને સંતોષવાના સાધનો મર્યાદિત છે. સાધનો મર્યાદિત હોવા છતાં ઘણી વખત માનવ પોતાની બિનજરૂરી જરૂરિયાતો ને અગ્ર સ્થાન આપી સંતોષવા પ્રયત્ન કરે છે. એવા માનવને હંમેશા કંઈક ખૂટે છે એવું લાગ્યા કરે છે.

કહેવત છે : ‘સંતોષી નર સદા સુખી’ જેણે જીવનમાં સંતોષને પોતાનું આભુષણ બનાવ્યું છે તેવા લોકો ખરેખર મહાન છે. જીવનમાં સંતોષ આત્મસાત કરવો એ પણ કઠિન સાધના જ છે. જેવા તેવા નું કામ નથી.

જૂના સમયની વાત છે. સમ્રાટ સિકંદર ના સેનાપતિ ખઉદાપરસ્ત સાછ દિલ અને સેવાભાવી વ્યક્તિ હતા. એકવાર કોઈ વાતથી નારાજ થઈને સિકંદરે તેની સેનાપતિ પદેથી હટાવી એક નાનકડી જગીરનો જગીરદાર બનાવી દીધો. સેનાપતિએ ખુદાની મરજ સમજ પોતાનું કર્તવ્ય નિષ્ઠાથી નિભાવવાનું શરૂ કરી દીધું .

એક વખત કોઈ કાર્ય વશાત ખઉદાપરસ્ત સમ્રાટને મળવા આવ્યો. સિકંદરે વિચાર્યુ કે તે ખુબ ઉદાસ અને પરેશાન હશે પરંતુ તેને પહેલાથી વધારે ખુશ જોઈને સિકંદરને આશ્રય્ય થયું. સિકંદરે કારણ પૂછ્યું તો સેનાપતિ બોલ્યો: સમ્રાટ , પહેલા હું ઊંચા હોદ્દા પર હતો ત્યારે લોકો મારાથી ડરતા હતા. મારી આજુ બાજુ ચાંપલા અને સ્વાર્થી લોકો ફરતાં હતાં. મને સાચી વાતની ખબર પડતી નહતી. હવે તેવું નથી લોકો મને ડર્યા વગર મળે છે અને પોતાની પરેશાની જણાવે છે. ગરીબોને મદદ કરવામાં અને એમની સેવા કરવામાં મને જે આત્મસંતોષ થાય છે તે અવર્ણનીય છે. મને જીવનની સાચી મૂડી કાર્ય સંતોષ થી મળે છે. તે સમજાયું છે તેવું સેનાપતિ સમાટને ગર્વથી કહે છે.

જીવનમાં પદ તો આવે છે - જાય છે . પણ દરેક પરિસ્થિતિ જરૂરી જાણે તે સાચો પરમ સંતોષી. આવા સંતોષી માનવોને શતશ નમન.

શાળાની પ્રવૃત્તિઓ

શાળાના વિદ્યાર્થીઓની ચિત્ર પ્રતિલા

દ્વારા અ. જોડી

માઈ એમ. સોની

શૈક્ષણિક વર્ષ: ૨૦૨૨-૨૩
ની
પ્રથમ
સમૂહ પ્રાર્થના

INTERNATIONAL YOGA DAY

21st June

S.K.V. Vidhyalaya - Varmanagar , Ta. Lakhpat (Kutch)
Organized by - GMDC Ltd. , Lignite Project - Panandhro

